

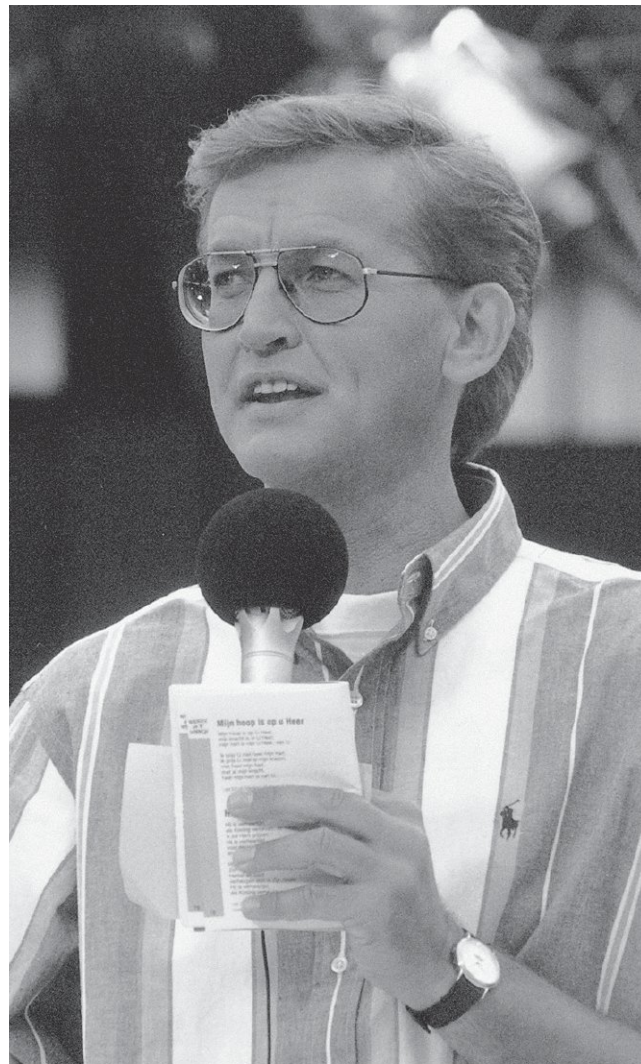
EO-Jongeredag: monument en grote kerkdienst

Zaterdag vindt de veertigste editie van de EO-Jongeredag plaats. Het begon in 1975 met een jeugdappel in de Martinihal in Groningen. Daarna ging het via Arnhem, Hilversum, Leiden, Den Bosch, Utrecht en Amsterdam naar het Gelredome in Arnhem. Drie van de presentatoren van de Jongeredag blikken terug.

► HILVERSUM

■ **JAN VAN DEN BOSCH, PRESENTEERDE VAN 1975 TOT 1992:** 'De meest indrukwekkende Jongeredag was voor mij die van 1984, die vooraf helemaal mis dreigde te gaan. De Amerikaanse atleet Carl Lewis, winnaar van tien olympische medailles, zou komen en de hele Jongeredag was daarop afgestemd. Er was heel veel belangstelling voor zijn komst. Hij zou de honderd meter gaan lopen tegen Henk Binnendijk. Henk beladen met koffers, en Carl vederlicht. Vervolgens zou het gaan over het thema 'de wedloop'. De dag ervoor belde Lewis af, omdat hij ziek was. Ik heb de hele nacht niet geslapen. Ik was bang dat jongeren zouden vertrekken, maar iedereen bleef. Alles werd omgedraaid. Henk heeft in zijn eentje die honderd meter gelopen en hield een briljante toespraak. God nam de regie over en alles viel op zijn plek.

Er is veel veranderd op de jongeredagen. We zongen in de beginjaren nog psalmen uit de oude berijming. 'Het hijgend hert der jacht ontkomen.' Dat kun je je nu niet meer voorstellen. De jongeren zijn veranderd en de EO-Jongeredag past zich daaraan aan. Dat geeft niet, als de boodschap maar overeind blijft. Zaterdag wordt 'Duizend redenen' gezongen, de populairste gospelsong van dit moment. Ik ga elk jaar nog naar de Jongeredag toe, tenzij ik in het buitenland ben. Ik ben er trots op. Er zijn in de loop der jaren veel evenementen verdwenen,

De vier presentatoren van de EO-Jongeredag: Jan van den Bosch, Bert van Leeuwen, Frank van der Velde en Manuel Venderbos, die ook zaterdag weer het grootste christelijke jongerenevenement van Nederland presenteert.

maar de EO-Jongeredag staat als een monument. Waarom al die jongeren komen? Voor een deel komen ze voor ontmoeting. Muziek speelt ook een enorme rol. Maar ik kan niet anders zeggen dat het geheim zit in drie letters: God. De verbondenheid met God brengt die jongeren ten diepste bij elkaar. Dit gaat veel dieper dan een MTV-show.'

■ **BERT VAN LEEUWEN, PRESENTEERDE VAN 1993 TOT 2003:** 'In 1993 volgde ik Jan van den Bosch op, die de Jongeredag jarenlang had gepresenteerd. Dat was een bijzonder moment: op een kameel verliet hij stadion Galgenwaard in Utrecht. Ik heb het daarna op mijn eigen manier gedaan. In de kern is de Jongeredag een grote kerkdienst, met samenzang

en preken. Al is het in de loop van de jaren wel meer opgeschoven naar een groot concert. Het is allemaal wat losser en spontaner geworden. De tweede keer dat ik presenteerde, staat me nog goed bij. De weersverwachting voor die dag was heel slecht. Iedereen riep: we bidden om mooi weer, dus het komt wel goed. Het geloof bij de EO dat we geen regen

zouden krijgen was zo groot, dat we verzuimd hadden een dak boven het podium te plaatsen. We moesten noodgedwongen eerder stoppen, omdat het gevaarlijk werd vanwege de bedrading. Dat was wel een lesje voor ons. Het weer was verschrikkelijk, maar achteraf gezien was het ook wel weer een van die mooie momenten: iedereen onder die regencapes en paraplu's – de

sfeer was geweldig. Dat bindt samen. De rol van presentator moet je daarbij niet overschatten en niet onderschatten. Je maakt mede de sfeer, door op het ene moment een dolletje met het publiek te maken en ze op het andere moment tot de orde te roepen. Nu ben ik alweer jaren met jongeredagpensioen. Het is goed dat jongeren het overnemen.'

■ **MANUEL VENDERBOS, PRESENTEERT SINDS 2008:**

'De eerste keer dat ik presenteerde, was de geblokte arafatsjaal een grote hit. Ik dacht leuk mee te doen met de trend, en had ook zo'n sjaal om. Daar kreeg ik veel kritiek op: hoe kan een EO-presentator een pro-Palestijnenstatement maken? Zo was dat natuurlijk niet bedoeld.

Zaterdag presenteer ik de Jongeredag voor de zevende keer. Van zenuwen heb ik geen last, tot twee minuten van tevoren. Maar als ik dan het podium op ren en de eerste drie woorden komen een beetje vloeiend mijn mond uit, dan valt alle spanning van me af. Het leuke van de EO-Jongeredag is dat het zo veel verschillende sferen verenigt. Het ene moment staat het stadion op zijn kop, het volgende moment zijn 25.000 mensen stil voor God. De ene keer kondig ik als een Martijn Krabbé groots een band aan, een kwartier later heb ik een intiem gesprek over pesten, daarna volgt een surprisemoment en voel ik me een halve Henny Huisman.

Ik noem de Jongeredag altijd de verjaardag van het geloof. Een keer per jaar komen jongeren bij elkaar om dat te vieren. Als bezoeker ben ik niet vaak op de Jongeredag geweest, ik voetbalde altijd op zaterdag. Maar ik ben er nu al vijftien jaar bij betrokken. Een belangrijke ontwikkeling in die periode is dat de dag niet meer om negen uur 's ochtends, maar om half twee 's middags begint en 's avonds door gaat. De avond leent zich prima voor een concert en past meer bij jongeren. Ook een ontwikkeling: in 1998 bood de EO-directie nog haar excuses aan nadat vanaf de EO-Jongeredag een fax naar het Nederlands elftal was gestuurd om de spelers succes te wensen bij het WK voetbal. Twee jaar geleden besloten we – na heel lang vergaderen – de eerste poulewedstrijd van Oranje tijdens het Europees Kampioenschap live te kijken tijdens de pauze van de Jongeredag. Anders blijf je met een halfeeg stadion zitten. De sfeer was, ondanks dat 'we' verloren, fantastisch.' <